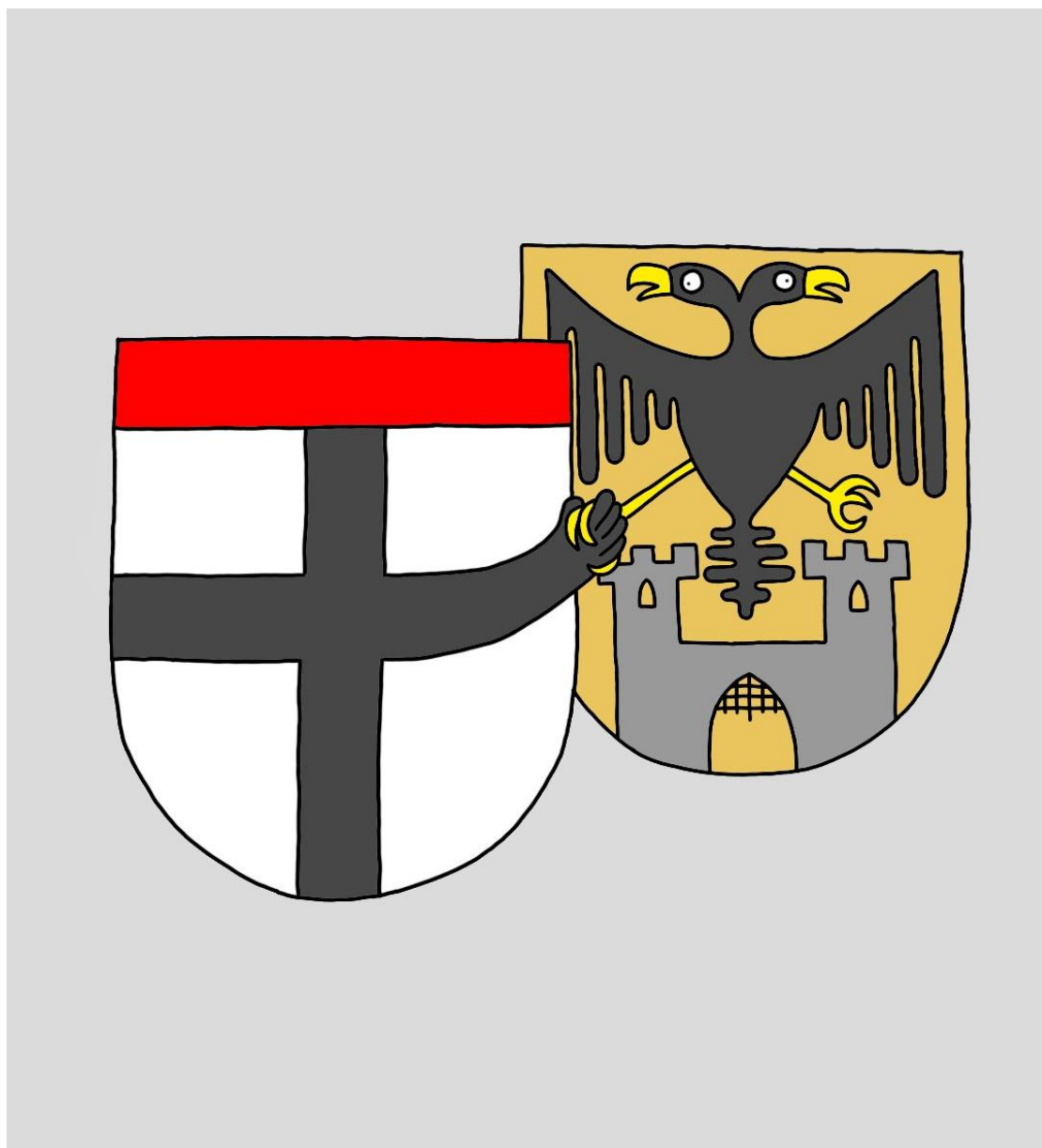

Studentská výměna

TÁBOR – KONSTANZ 2024

Konstanz 19. - 26. září 2024

Studentský výměnný program mezi Tábořem a Kostnicí se až na covidovou přestávku pravidelně pořádal každé dva roky, a to již od roku 1993.

K potěšení všech zúčastněných škol se podařilo tradiční studentskou výměnu mezi tábořským Gymnáziem Pierra de Coubertina a kostnickými gymnázii zorganizovat dva následující roky po sobě.

A tak mohli studenti kostnických škol Alexander von Humboldt-Gymnasium, Suso-Gymnasium, Ellenrieder-Gymnasium v červnu letošního roku přijet za svými českými partnery do Táboře a koncem září zavítali tábořští studenti za svými kamarády do Kostnice.

Program byl oběma partnerskými stranami dlouho připravován a podařilo se získat i finanční podporu několika organizací, díky které se výměnný program stal dostupným pro každého.

Chtěli bychom poděkovat Česko-německému fondu budoucnosti, Městu Tábor, Městu Konstanz a spolkové zemi Baden-Württemberg, které poskytly značnou finanční částku na realizaci obou částí projektu.

**Česko-německý
fond budoucnosti**

**Deutsch-Tschechischer
Zukunftsfonds**

Město Tábor

Baden-Württemberg

**Stadt
Konstanz**

Zároveň bychom chtěli poděkovat i vedení všech zmíněných škol za podporu našeho projektu. Velký dík patří samotným organizátorům programu – Robertu Maternovi z AvH-Gymnasium, Evelyn Klaus z Suso-Gymnasium, Christině Sklepek z Ellenrieder-Gymnasium, Ivě Smetanové a Ivaně Tlusté z Gymnázia Pierra de Coubertina v Táboře.

Žáci týden strávený v Kostnici dokumentovali krásnými fotografiemi a zápisky, ze kterých vzešly tyto deníčky.

Výměna s Kostnicí

Sotva ještě ani pořádně školní rok nezačal a druhá část výměny s Kostnicí už byla v plném proudu. Byl čtvrtek 19. září, 8:00 a naši studenti již seděli v autobusu a čekali, až autobus nastartuje a vyjede. Za pár hodin již byla celá výprava pevně na cestě směr Kostnice. Oproti předchozím ročníkům ale měla letošní cesta jednu mezizastávku. V městě Landshut bylo totiž nutné vyzvednout jednoho člena výměny. I s touto novinkou ale cesta proběhla naprosto hladce a kolem páté hodiny odpolední si naši studenti mohli vychutnávat plavbu trajektem Lodi, pojmenovaném podle partnerského města Kostnice v Itálii, a za pár minut už se po více než 3 měsících setkali se svými "Austauschpartnery". Následovalo seznamování s rodinnými členy, předání dárků a vybalování kufrů.

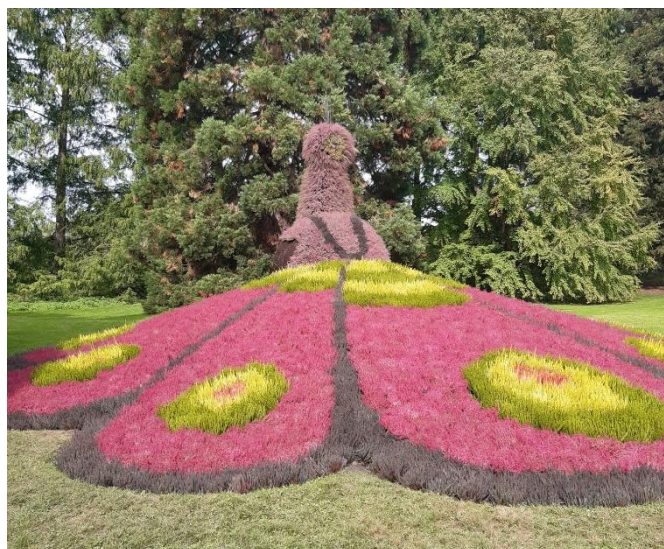

Následující den v 8:15 se všichni dostavili ke gymnáziu Humboldt, kde byla ředitelem školy výměna oficiálně zahájena. Po nutné fázi proslovů a předávání darů se česká část výpravy vydala objevovat krásy města v rámci tzv. Stadtralley, která nás zavedla ke všem důležitým místům města, od katedrály Münster po sochu Impérie. Následně bylo na programu přivítání zástupkyně starosty města Kostnice, která pro nás všechny měla kromě proslovu také

malé suvenýry na památku. Posledním bodem pátečního programu byl Husův dům, ve kterém si studenti vyslechli zajímavé povídky o historických souvislostech spojených s Mistrem Janem Husem a s Kostnicí. Asi nejvýraznější z celé prohlídky byl fakt, že byla v češtině. Po procházce k Münsteru a prohlídce jeho podzemí byl páteční program nadobro u konce. Všichni se pak odebrali ke svým hostitelským rodinám a program, který si pro své české návštěvníky připravily, mohl začít.

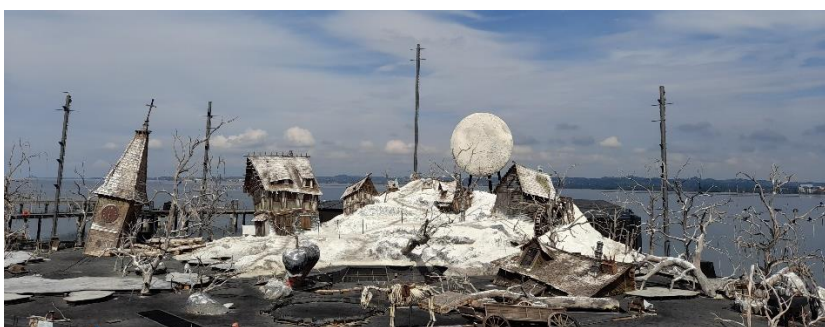
Jak již bylo řečeno, víkendový program byl zcela v režii hostitelských rodin. Každý měl tedy unikátní zážitek. Někteří takzvaně nevytáhli paty z Kostnice a objevovali místní krásy, jiní se vydali do Švýcarska, které je z Kostnice, co by kamenem dohodil, a někteří se vydali až do Freiburgu.

Společné setkání všech českých studentů proběhlo v pondělí v 7 hodin ráno, kdy byl odjezd na okružní cestu kolem Bodamského jezera. První zastávka bylo rakouské město Bregenz, ve kterém jsme se pomocí lanovky vynesli na vrh Pfänder ve výšce 1064 metrů nad mořem. Po krátké procházce po tomto vrchu byla možnost navštívit místní zoo horských zvířat. Měli jsme zde možnost vidět například kozorožce, jeleny nebo sviště.

Lanovka nás posléze dovezla zpět do Bregenzu, kde jsme se ještě zašli podívat na místní netradiční divadelní scénu na břehu Bodamského jezera, než jsme se vydali lodí na naši další zastávku, kterou bylo historické centrum města Lindau.

Prohlídka města Lindau probíhala volně, takže každý si program mohl upravit po vlastní chuti. Po konci rozchodu se všichni odebrali zpět do autobusu na zpáteční cestu, na které samozřejmě nemohl chybět trajekt z Meersburgu do Kostnice. Všichni se po náročném dni rádi vrátili do svých hostitelských rodin na zasloužený odpočinek.

V úterý byl sraz trochu později, v 7:30, takže pohled na trochu méně ospalou skupinu studentů byl o něco veselejší. A ti, kteří náhodou neměli dost odpočinku přes noc, měli celé dvě hodiny cesty do Stuttgartu na zlepšení svého spánkového deficitu. V hlavním městě spolkové země Baden-Württemberg jsme navštívili muzeum známé automobilky Porsche. Zde nás čekaly desítky vystavených kousků techniky od úplných počátků automobilky až do její současnosti. Kdo náhodou potřeboval domů suvenýry na ukojení potřeb svých nejbližších po fyzickém daru, měl po Porsche muzeu skvělou příležitost v místní "nákupní ulici". Ti, kteří dávají přednost darům pro duši, navštívili místní umělecké muzeum, které osahuje spíše modernější kousky, ale na zajímavosti mu to rozhodně neubralo. A i příznivci historie si našli své ve zdejších sice malém, ale o to zajímavějším historickém centru. Spokojeni a plni zážitků se pak všichni nechali autobusem odvést zpět do Kostnice.

Program na poslední den před odjezdem se od ostatních poměrně odlišoval nejen absencí všemi již tak oblíbeného autobusu. Nejprve se všichni zúčastnili výuky svých německých partnerů, aby všichni měli příležitost vytříbit svou

slovní zásobu. Následoval přesun na sportovní areál Hörnle, kde jsou sportoviště na volejbal, basketbal, ping pong a též pozemní šachovnice. Zde se všichni dle své preference zpotili. Všem také nutně pořádně vyhládlo, a tak oběd v podobě řízku ve školní jídelně gymnázia Humboldt byl určitě všem po chuti. Nesměla být samozřejmě poslední možnost pořádně společné foto, a když bylo vše řádně zdokumentováno a všichni byli

najedeni do sytosti, mohl být všem programům konec a všichni se rozprchli zařizovat poslední nákupy suvenýrů a balit své věci.

Než se všichni nadáli, týden se s týdnem sešel a všichni, jak čeští, tak němečtí studenti se sešli před osmou hodinou ranní na parkovišti. Zde nastalo emotivní loučení 35 rozespalých českých studentů s 35 neméně rozespalými německými studenty. I když byl oficiální odjezd v 8:00, nikdo neměl to srdce přerušit všechny ty poslední pozdravy a objetí. Nikdo také nikam nechvátal, česká část před sebou měla tak jako tak 10 hodin cesty a německá strana měla první hodiny u svých učitelů omluvené. Nikoho tak těch pár minut netrápilo, ba asi naopak. Samotná zpáteční cesta proběhla bez jakýchkoliv problémů, a tak chvíli před šestou hodinou večerní vystoupili všichni čeští členové z autobusu a udělali tak definitivní tečku za letošní výměnou s Kostnicí.

Daniel Skalka, V7.G

Výměna s Kostnicí 2024: má velice neobjektivní zkušenost

Klára Hubenková

Koncem září proběhla druhá část výměnného programu s Kostnicí za rok 2024. Zatímco v červnu přijeli Němci k nám do Tábora, na podzim se role obrátily a v roli hostů jsme se ocitli my. Zážitky ze své již třetí návštěvy tohoto nádherného města u Bodensee jsem se rozhodla zpracovat formou deníkových záznamů. Níže tedy najdete kolekci mých osobních názorů, dojmů a pocitů.

Den první: čtvrtek 19.9.2024

Ve čtvrtek ráno nasedáme do autobusu a několik minut před osmou odjíždíme z Tábora. Je nás asi čtyřicet - druháci, třetíáci, čtvrtáci - a tu deseti hodinovou jízdu každý tráví jinak. Evergreenem je ale samozřejmě spánek, a

tak nám cesta nakonec docela rychle uteče. Před půl šestou večer už tedy vjíždíme na trajekt, který nám krátí cestu z Meersburgu do Kostnice rychlou plavbou přes Bodamské jezero. A pak už následuje opětovné setkání s německými výměnnými partnery a partnerkami (ta moje se jmenuje Helena), kteří byli našimi hosty v Táboře na konci minulého školního roku. Já vyrážím s Helenou a její maminkou přes hranice do malebné vesnice Mannenbach-Salenstein, která je jednou z mnoha na švýcarské straně Bodensee. Vevečeríme s výhledem na jezero a jdeme brzy do postele.

Den druhý: pátek 20.9.2024

Ráno máme všichni sraz před gymnáziem Humboldt, vyslechneme si krátký proslov od ředitele školy a my Češi vyrážíme na tradiční Stadtrallye, tedy procházku městem s průběžnými zastávkami u důležitých budov. Pak dostáváme rozchod. Někdo ho tráví nakupováním, já vyrážím na velmi pohodový oběd a kávu. Co se týče odpoledního programu, dovolím si vypíchnout zejména návštěvu domu Jana Husa s komentovanou (a k mému potěšení velmi podrobnou) prohlídkou. Kromě toho samozřejmě nemůžeme vynechat ani návštěvu radnice, kde jsme oficiálně přivítáni a obdarováni kostnickým "merchem". Kolem čtvrté si nás u Münsteru (tedy kostnické katedrály) vyzvedávají Němci a každého z nás čeká trochu jiný víkend s hostitelskou rodinou.

Den třetí a čtvrtý: sobota a neděle

Jak už jsem zmínila, víkendový program je v režii hostitelských rodin a výměnných partnerů. Možností na výlety je v okolí nepočítaně, a tak někdo vyráží do univerzitního města Freiburg, někdo přes hranice ke švýcarským vodopádům Rheinfall, jiný třeba do malebného městečka Meersburg. Helena a já po vydatném brunchi sedáme do vlaku a za necelou hodinu se ocitáme v Zürichu (nebo také - jak největšímu švýcarskému městu přezdívají místní - v Züri). Počasí je nádherné, až letní, takže když se s obědem posadíme na lavičku k jezeru Zürichsee, vidíme kolem sebe v podstatě jen odstíny modré: azurovou oblohu a třpytivou hladinu. Prostě idylka. Procházíme se mezi hrázděnými domy v uličkách centra, navštívíme obě největší katedrály, univerzitu a také luxusní cukrárnu Sprüngli, kde si kupujeme makronky. Příjemná sobota.

V neděli ráno víkendová pohoda pokračuje dalším brunchem, načež mě Helenin táta bere na prohlídku zámku (či spíš vily) Arenenberg. Je to naprosto přenádherné sídlo připomínající jižní Francii a své dětství zde prožil Napoleon III., kterému se tudíž někdy přezdívá "císař od Bodamského jezera". Jsem naprosto unešená, Schloss Arenenberg se totiž nachází pět minut chůze od domu mé hostitelské rodiny, procházka k němu je navíc lemována vinicemi. A navíc ten úžasný výhled na Bodensee...

Nedělní odpoledne pak s Helenou a několika dalšími dvojicemi z výměny trávíme na květinovém ostrově Mainau, na němž jsem už podruhé, ale vůbec mi to nevadí. Hlavně návštěva skleníku s motýly prostě stojí za to. A tím už je víkend završen. Pro každého z nás byl jiný, ale pro mě byl rozhodně krásný.

Den pátý: pondělí 23.9.2024

Pondělní vstávání mi dává metaforickou facku. Sraz s ostatními českými studenty máme v 7:00 na parkovišti Europabrücke, což pro mě znamená budíka nařízeného na 5:45. Pak nás autobus asi hodinu a půl veze do rakouského města Bregenz, kde nastupujeme na lanovku a necháváme se vynést až na horu Pfänder, kde jsem opět (a rozhodně ne naposledy za tento týden) uchválena výhledem na Bodensee. Nahoře si uděláme krátkou

procházku, podíváme se do "Alpenwildparku" na jeleny a kozorožce a lanovka nás pak zase sveze dolů. V Bregenzu se pak ještě jdeme podívat na místní divadelní scénu, postavenou částečně na břehu a částečně na hladině jezera.

Pokud něco k výměnným programům v Kostnici neodmyslitelně patří, pak jsou to lodě. Tentokrát se výletní lodí přesuneme z Rakouska opět do Německa, do bavorského města Lindau. Ačkoliv je to velmi malebné městečko (například s krásnou

radnicí), já a skupinka mých spolužáků zde přijdeme na chuť hlavně horkým malinám, zmrzlinovým pohárům a kávě. Koneckonců, jsme vlastně tak trochu na dovolené.

Zde by možná stálo za to udělat menší jazykové intermezzo. V tuto chvíli už jsme totiž navštívili Rakousko, Švýcarsko, Bavorsko a samozřejmě Bádensko-Württembersko, tedy čtyři oblasti rozmístěné okolo Bodamského jezera se čtyřmi různými "druhy" němčiny. S německou, rakouskou, dokonce i bavorskou němčinou jsem se vypořádala docela slušně, ovšem nic mě nemohlo připravit na to, jak ztracená jsem se cítila v supermarketu v Zürichu, když na mě paní prodavačka s milým úsměvem promluvila něčím, co skoro ani neznělo jako němčina. Naštěstí jsem později byla uklidněna, že se "švýcarštinou" mají často problém i Němci.

Den šestý: úterý 24.9.2024

Úterý v hlavním městě Bádensko-Württemberska, ve Stuttgartu, začíná návštěvou muzea Porsche. Auta mi bohužel nic moc neříkají, přesto si expozici projdu a jsem odměněna značkovou šňůrkou na klíče, kterou všichni dostáváme gratis.

Pak se přesouváme do centra Stuttgartu, kde mohou zájemci navštívit Kunstmuseum, galerii moderního umění. Nemám příliš vysoká očekávání, ale jsem příjemně překvapena. Máme možnost si prohlédnout například celou řadu obrazů Otto Dixe, čehož si moc cením.

No a nechybí rozchod v centru Stuttgartu, samozřejmě.

Den sedmý: středa 25.9.2024

Poslední den je před námi a já do něj vstupuji hodinou latiny na jednom z místních gymnázií. Tedy, abyste pochopili, všichni čeští studenti vyrážejí ve středu ráno spolu se svými německými partnery do vyučování. Kromě již zmíněné latiny mě tak čeká ještě hodina výtvarky a matematiky. Matematika v němčině... tak trochu nebezpečná kombinace, kterou si ale nakonec užívám.

Druhou část dopoledne pak trávíme na místním venkovním sportovišti hraním volejbalu, stolního tenisu, badmintonu a šachů. Posledním bodem společného programu je pak už jen oběd v jídelně gymnázia Humboldt, načež se s námi němečtí učitelé loučí a my máme rozchod.

Mě ale odpoledne čeká ještě jedna zajímavá věc - setkávám se se svou výměnnou partnerkou z minulého roku, abychom si popovídaly o všech novinkách. Udržovat své vztahy s mezinárodními kamarády je přece důležité.

Den osmý: čtvrtek 26.9.2024

No a tím je již můj třetí pobyt v Kostnici u konce. Ráno se loučíme se svými hostitelskými rodinami a kdekdo uroní i pár slz. Odvážíme si opět mnoho vzpomínek, skupinových fotek, nových německých slovíček a snad i kamarádství, která možná někteří z nás budou udržovat i v budoucnu.

